

Ordföranden har ordet

Kära läsare! För 25 år sedan, då grundades Härnösands Släktforskare!

• Sid. 5

Hovsgatan 36 - igen

Kommentarer kring en målning - men det är inte kring artikeln från förra numret, 4/60.

• Sid. 6

Du börjar någonstans...

En intressant levandsberättelse av förre rektorn på Medlefors, John Olofsson.

• Sid. 14

Lärarinnan från Lungön

Selma Viklund bosatte sig på barndomens ö efter sin tjänst vid Ulvviks fasta skola 1931.

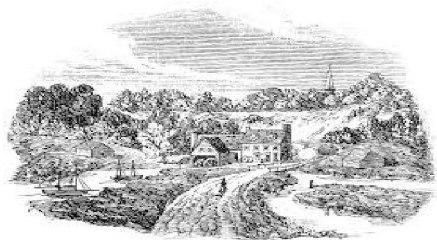
• Sid. 22

BäfverNytt

TIDNING FÖR HÄRNÖSANDS SLÄKTFORSKARE • ÅRGÅNG 25 • LÖSNUMMER: 20 KR • NR 1/61 • FEBRUARI 2015

BYAR I VIKSJÖ

Lite kort om byarna Svedjen och Nordanå i Viksjö socken, Ångermanland.

7

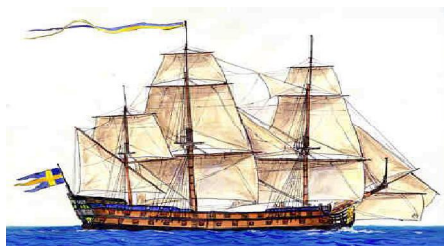
EN GAMMAL BIBEL

Vem var ägaren till gamla släktbibeln? Örjan Öberg i Härnösand har svaret.

9

SJÖMÄN FRÅN HÖGSJÖ 1789

Ibland kan man träffa på vissa fynd, som denna lista på avlidna sjömän från Högsjö.

16

BÄFVERNytt

Nr 1 Jan 1991

MEDLEMSBLAD FÖR
HÄRNÖSANDS SLÄKTFORSKARE

Äntligen!

Redan när interimstyrelsen bildades i januari i fjol fördes ett medlemsblad på tal. På det konstituerande mötet i april beslöt ett "Medlemsblad med namnet Bäfvernytt skall utsläpas cirka 4 gånger per år".

Styrelsen hade inte inom sig någon med erfarenhet av utgivning av medlemsblad och vårdanden på medlemmötet om redaktör gav inte något resultat. En löst hopfogad samling dupletterade

bidrag såg ut att bli möjliga förändringar.

Då kom den Årsmötet. Då efter stor försök på

Men bidragsprogrammet tas sedan till slutet av de

Vid styrelsemöte gavs identifiering av detta första nummer utformning naturligtvis i briter.

Föreningen firar 25-år!!

ning?
2 nummer under
och 1 nummer under
i redaktionskom-
ter insamling
bidrag. En
ingstare med
de anitas.

NYTT ÅR!
önskar
i redaktionen

Vad har hänt under 1990, vårt första år?

01-29 Valdes en interimstyrelse (som den 24/5 blev ordinarie).

03-12 Åge Eleberg informerade interimstyrelsen om hur man lämpligen söker kontakterna med massmedia

03-20- Utvärdering på biblioteket om släktforskning. Många besökare. Stort intresse visades.

04-26 Konstituerande möte. - Då berättade också Margareta Grahnström om släkten Bure.

06-16 Erik Wikén berättade om sina 20 år som släktforskare och då speciellt om sin emigrantforskning.

09-05 Tittade vi på Midälvas GF:s videofilm om släktforskning.

10-09 Bo Lindvall berättade om resande folk (tattare och zigenare).

12-05 Margareta Grahnström underhöll oss om gamla jul seder.

Under vår och höst har styrelsen hållit igång två studiecirklar med de flesta sammankomsterna på Lärarlovst.

Ur innehållet

- * Läsvärdt av Åke Lundgren
- * Släkten Demin (Demming)
- * Vad profvet Agneta sysslar med
- * Fråga om försvunna ekvivaler i Härnösand
- * Vad Härnösands Bibliotek erbjuder släktforskare
- * Ett märkligt bröllop i Säbrå
- * Vårterminens program

STYRELSEN

Ordförande **Peter Sjölund**, 0611-61300, ordf@harnoforskare.se

V.ordf. **Ronny Norberg**, 070-6938177,

viceordf@harnoforskare.se

Kassör: **Agneta Olofsson**, 0611-22185,

kassor@harnoforskare.se

Sekreterare: **Sigbritt Hamrin**, sekr@harnoforskare.se

Ledamöter: **Örjan Öberg**, 0611-22188, orjan@harnoforskare.se

Magnus Holmqvist, magnus@harnoforskare.se

Yvonne Thunberg, yvonne@harnoforskare.se

Revisorer:

Hans Söderholm, sammanställande, 0611-18482,

hans@harnoforskare.se

Björn Nilsson, 0611-41092, bjorn.nilsson@harnoforskare.se

Margareta Wicander, 0611-77050, margareta@harnoforskare.se

Valberedningen:

Björn Thunberg, sam.k., 0611-13669, bjorn.thunberg@home.se

Karl Einar Borg, Bergsgatan 12B, Härnösand 0611-263 28

Gun Lundell, Skiftesvägen 20, Härnösand 0611-50 01 11

Hemsideansvarig:

Tony Jonsson, Sörängetvägen 12 A, 891 41 Örnköldsvik,

072-2009 114; tonyjons@gmail.com

Hemsidor:

www.harnoforskare.se

www.facebook.com/harnoforskare

Klubbmästare:

Vakant

Redaktionskommittén:

Tony Jonsson, redaktör

Peter Sjölund, ansvarig utgivare

Ronny Norberg

Medlemsavgift:

Enskild medlem 100 kr/år; familjemedlem 35 kr/år; studerande upp till 18 år 25 kr/år; företag/föreningar 200 kr/år. Avgiften betalas till Plusgiro 43 61 16-8, Härnösands släktforskarare. Glöm inte att ange namn, postadress och e-postadress.

Redaktören

Så, kära läsare. Välkomment till ännu ett nytt nummer av *Bäfvernytt*, en aning tidigare än beräknat. Det får jag givetvis ta på mig helt och hållet vilket jag ber om ursäkt för. Anledningen är den att, kallelsen till årsmötet glömdes bort eller rättare sagt, hamnade på arbetsbordet i det program jag använder för att göra denna tidning.

En massa artiklar som bytte plats med varandra och jag hade helt enkelt missat att lägga in den tillsammans med de övriga. Tyvärr är det sånt som kan hända...

Och dessutom hade jag skrivit Härnösands Släktforskarare med tillägget *med omnejd*. Detta uppmärksammades och påpekades och självklart ska det inte förkomma så nu är det borttaget och hoppas att ni inte tog illa upp.

En övergång från en redaktör till en annan sker inte på en natt eller ett nummer av tidningen. Jag är lite för petig av mig och kan sitta i många, många timmar med millimetrar och typsnitt. Det hade varit kul om tidningen kunde publiceras i färg men tyvärr är det en allt för stor omkostnad men ni kan läsa dem i fortsättningen på Nätet i färg!

Detta år är jubileumsåret och vi ska nog alla se till att fylla tidningen med innehåll! Själv kommer jag att ta med mitt material som jag har hittat som även omfattar Härnösandstrakten, alltså inte bara Utansjö och Högsjö socken.

Jag föddes en vårdag i maj 1966 i Vita Raden på bruks-samhället Utansjö, Högsjö socken. När jag gick i sjunde klass på Landgrenskolan i Härnösand 1979-1980, började jag med släktforskning då jag varken visste något om min far eller dess släkt och det är på den vägen man har gått. Det var ett val jag inte ångrar idag!

Efter avslutad gymnasiegång i Kramfors 1984 inom processindustrin, började jag på bruket för att några år senare börja på landsarkivet som expeditionsvakt. Under en tid föll min släktforskning i träda då jag tyckte mig inte hade mer att forska på - eller så hade jag inte tid.

Men det var på våren 2008 som min hembygdsforskning började på allvar, då bruket skulle läggas ned och en kommitté tillsattes för att dokumentera brukets historia. Jag utvidgade forskningen en aning och det blev inte riktigt som vi hade tänkt oss, så någon dokumentation kring bruket blev aldrig av...

Tänk om jag ändå hade intervjuat de äldre om deras liv på bruket och i Utansjö med omnejd för 20 år sedan men det är alltid lätt att blicka bakåt...

I detta nummer

Redaktören	2
Kallelse till årsmötet	4
Ordföranden har ordet	5
Hovsgatan 36 - kommentarer	6
Svedjen och Nordanå i Viksjö	7
Smög in i stall och skar av hästsvans	8
Föreningen på Facebook	8
En gammal Bibel	9
Grafisk översikt	10
Bevara era släktbiblar!	11
Första numret av Bäfvernytt	12
Du börjar någonstans och därav beror...	14
Ville inte fiska i grumligt vatten	15
Angående fångar och skarprättare	15
Sjömän från Högsjö i Kungliga flottan 1789	16
Efterlysning	17
Skatten för Härnösands stad	17
Härnösandsspråket	17
En födelsedagsnotis från Viksjö	18
Ivar Edin - <i>Oraklet i Häggdånger</i>	18
I nästa nummer	19
Viksjö sockens framtid	20
Långtrappan i Häggdånger	21
Lärarinnan från Lungön	22
85-åriga tvillingsystrar med anor	23

Manusbidrag

Skicka in era bidrag till tidningen, stort som litet och det behöver inte vara stora släktutredningar eller avhandlingar. Varför inte hur du började med släkt- och hembygdsforskning till den där lilla notisen som som du fann på oväntat håll? Eller har du ett släktforskarproblem som är svår att lösa? Ja, i princip allt är av intresse! Allt är lika värdefullt och intressant. Tveka inte att skicka in ditt bidrag till tonyjons@gmail.com eller genom postgång till Tony Jonsson, Sörängetvägen 12 A, 891 41 Örnsköldsvik. Telefon 072-2009 114.

www.harnoforskare.se

www.facebook.com/harnoforskare

Kallelse

Samtliga medlemmar i Härnösands Släktforskare
kallas härmed till årsmöte
tisdagen den 17 mars 2015 kl. 18.00,
Mittnordensalen på Landsarkivet, Härnösand.

Sedvanliga årsmötesförhandlingar.

Efter årsmötet föredrag av
Lars Högberg som kommer att berätta
något om Agrellhuset.

Kvällen avslutas med sedvanlig fikastund.

www.harnoforskare.se

Ordföranden har ordet...

- Från istid till framtid -

För 25000 år sedan låg isen kilometertjock över hela Skandinavien och våra förfäder befann sig dels vid Medelhavet och dels hade många inte ens kommit till Europa ännu.

För 2500 år sedan befann vi oss alldeles i slutet av bronsåldern. Då vet jag (via DNA-forskning) att min förfader på min raka fädernelinje levde någonstans vid Sveriges sydvästkust.

För 250 år sedan var Sverige, under Gustav den III:s ledning, mitt uppe i ett brinnande sjökrig mot Ryssland. I våra trakter stod järnbruken i Utansjö, Västanå och Graninge på höjden av sina "karriärer" och det nybyggda lasarettet i Härnösand var just invigt.

För 25 år sedan, vad hände då? Jo, då grundades föreningen Härnösands Släktforskare!

och medvetna påhitt frodas. Felaktigheter som sprids utan kontroll över Internet.

Det innebär att vi i år firar 25 år. Och firas ska det! Inte minst vid det stora 25-årsjubiléum vi arrangerar i oktober, med många spännande föreläsare och inbjudna från hela norra Sverige. Den helgen kommer staden att märka, att vi är många som släktforskar.

Frågan är om det blir roligare att släktforska när det bara är att trycka på en knapp och få hela sin antavla på skärmen? Knappast! Det är ju spänningen i att söka svaren och knäcka de svårlösta släktgåtorna som är halva nöjet i släktforskningen.

Om 25 år... Vad som händer med släktforskningen 25 år in i framtiden är svårt att sia om. Men vi kan vara helt säkra på att släktforskningens förutsättningar har förändrats radikalt. Allt fler digitalt tillgängliga arkivkällor, snabba och billiga DNA-test, stora släktdatabaser tillgängliga överallt och närsomhelst kommer att göra släktforskarens tillvaro annorlunda.

Innebär det då att släktforskningen som vi känner den är död om 25 år? Absolut inte! Släktforskning som bara ger en lång lista med namn har aldrig varit särskilt meningsfull. Det är först när vi tar reda på hur våra förfäders och släktingars liv och leverne såg ut som vi lär oss något givande om slakten. Och för att kartlägga detta måste vi söka i en mängd olika arkivkällor, som knappast någonsin i framtiden kommer att finnas sammanställda och klara på skärmen via en knapptryckning.

Jag är t ex övertygad om att det då kommer att finnas en databas med alla människor och släkter som funnits i Sverige de senaste 500 åren (naturligtvis med de begränsningar som försvunna eller förstörda arkiv sätter för en sådan kartläggning). Den stora utmaningen under uppbyggnaden av denna gigantiska databas blir att se till att den fylls med korrekta uppgifter. Källkritiken måste stå i fokus när uppgifterna samlas in och görs officiella. Det finns ju tyvärr redan i dag mängder med databaser och släktutredningar där både felaktigheter

Så jag ser att det finns goda förutsättningar för minst 25 goda år till för släktforskningen och Härnösands Släktforskare. Välkomna till jubileumsåret 2015!

Hovsgatan 36. Målningen redigerad av Örjan Leek, Härnösand.

Hovsgatan 36

Kommentarer kring en målning

- Av Tony Jonsson -

I förra numret av *BäfvernNytt*, 4/60 s 4, hade Ragnar B. Holmberg skrivit om *Noteringar om ett Härnösandshus som finns kvar* och med målningen föreställande Hovsgatan 36. Lustigt nog, strax efter tidningens utgivning, fanns även denna bild på Facebook på Nätet och en sida som heter *Du vet att du är från Härnösand* men det var inte om hans artikel som kommentarerna gällde. Här återges några av de många kommentarer kring den bilden och texten är återgiven i sin helhet. Det finns flera kompletterande bilder kring denna målning på Facebook som ni kan titta på, bl.a. lusthuset och andra vyer på huset. Datumet är det 17 december.

Intressant bild. Första gången jag ser en bild med den här vyn. Huset på kullen var väl hem åt änkor (De gamlas vänner) fram till början av 50-talet då det byggdes om till lägenheter och tomten i övrigt bebyggdes. Jag bodde där under min uppväxt på femtio- och sextiotalet. Det vänstra huset vid vat-

tnet användes under min barndom av en fiskare som redskapsbod mm. *Bengt Andersson*.

Pauvres honteux betyder ungefär skamsna fattiga. Skamset fattig blir man om man tidigare inte varit fattig. Också en välgörenhetsorganisation som i första hand tog hand om änkor som blev fattiga när deras män avlidit.

Huset på kullen var ett hem för sådana änkor och fungerade som sådant långt in i det förra seklet, i varje fall till 60-talet. Säkert nån i gruppen som vet mer om det. *Gunnar Westman*.

Gunnar, vad jag förstår ägdes huset av den stiftelse du nämner och de sålde huset med adress Hovsgatan 36 och hela fastigheten till Nordhus som lät bygga två parallella byggnader med lägenheter på tomten ner mot vattnet - idag Hovsgränd 1,3,5 och 7. En bostadsrättsförening bildades och stiftelsen fick några mindre lägenheter dit ankorna flyttade. Jag tror det var år 1955 eller 1956.

Därefter byggdes huset på tavlan om till fyra

lägenheter som såldes. Vi - min familj - flyttade in längst upp i en trerummare Hovsgränd 5 och 1963 till en större lägenhet i huset på bilden. Jag har många barndomsminnen från området, bland annat så låg vi barn under en period i början "i konflikt" med barnen från brandstationen som byggdes tidigare. Vi kallades "nybyggarna" och på den tiden "slogs" man flitigt. Stiftelsen är fortfarande aktiv men jag tror inte att de äger några lägenheter där längre. *Bengt Andersson*

Har kollat upp fakta och rätt skall vara rätt. Firman som byggde om Hovsgatan 36 och byggde Hovsgränd

1-7 hette Byggnadsfirman K.E. Cernerwall och året var 1955. Firman bytte först 1957 ägare och namn till Nordhus AB. Och när jag tittar närmare på tavlan tvekar jag om det är samma lilla hus vid stranden som jag kommer ihåg från min barndom på 50/60 talet. Kanske någon här som vet?!

Hovsgatan 38 är ett fint äldre trähus där bodde under min barndom familjen Lasse Helleberg som bl a var aktiv i Pauvres honteux/De Gamlas Vänner. Hovsgatan 40 som det ser ut idag byggdes 1964 av Nordhus AB och en brf bildades.

Fram tills dess stod där en pampig

stor "herrgård" motsvarande Hovsgatan 36. Skulle vara intressant att få veta mer om huset och dess historia. Är det någon här som vet? Finns det bilder/flygbilder? Huset syns inte på tavlan men måste ha funnits där. Vad jag minns så var det flera stora lägenheter i huset och en stor "altan" med fontän och en härlig trädgård ner mot vattnet.

Vad jag förstår bodde familjen Gentzschein i det gamla huset innan de flyttade till Hovsgränd 7 år 1955. Sonen i familjen hette Bengt men kallades "Storbenka" (född 1947). Jag som var "betydligt" yngre kallades "Lillbenka". *Gunnar Andersson.*

Svedjen & Nordanå

Några berättelser om två byar i Viksjö socken

- Av Tony Jonsson -

Om byarna Svedjen och Nordanå berättas här kort om deras läge och sedan beskriver fyra personer om hur det var att bo där. Svedjen är hämtad från Västernorrlands Allehanda den 2 november 1946 och Nordanå den 9 i samma månad.

Svedjen

Byn är högt belägen. Den kan sägas vara byggd på en hylla vid foten av Svedjeberget och de odlade fälten, som stupa brant ned mot Eksjöans och Mjällåns vatten. Utsikten från byn

över Mjällådalen och kringliggande trakter kan i storvulenhet tävla med många berömda orter i landskapet. Men byn saknar elektriskt lyse och kraft. Däremot har telefonen klättrat upp för branterna och blivit fast inom byn. Utfartsvägarna hör till de sämsta, i den vägen. Jordbruken äro små och svårskötta. Här får bildligt sagt både häst och karl "stå på huvudet" då tegarna skola säs eller skördas.

Gösta Åkerlund

—Mitt ställe föder 4 kor och några

smådjur. Jag har svårt att klara både sädd och skörd. Det är nämligen mycket svårt att erhålla hästhjälp under dessa bråda tider. Dessutom måste jag ligga ute på arbete för att kunna föda min familj. För närvarande arbetar jag som snickare i Östrand. Under sådana förhållanden blir det också för tungt för de hemmavarande, att reda upp allt arbete, som hör ihop med torpet.

Saknaden av elektriskt lyse jämte dålig väg till byn gör att många söker sig härifrån. Bolaget har en liten kraftstation i Eksjöån som ger kraft åt Västanå, men hit sträcker den sig icke.

Forts. nästa sida.

Nu vill icke bolaget gå med på att taga det "lyse" som finns i socknen, och för Svedjen ensamt blir det för dyrbart.

Stina Blom

—Att jag bor kvar här beror på svårigheten att få husrum på annan plats. Svedjebacken börjar bli alltför strävsam för mig. I den backen är det många som har slitit ut sig. Hon återfinns i förra numret på sidan 14.

Nordanå

Nordanå by är långsträckt i norr och söder efter landsvägen Sundsvall-Sollefteå, vilken löper genom hela Viksjö socken. Mitt i byn är vägkorset Härnösand, Sundsvall, Sollefteå beläget.

Nordanå har därför goda förbindelser med dessa städer och mellanliggande orter genom dagliga bussturer. Det ligger något särskilt storvulet över byn, då det gäller dess natur.

Här mötas de mörkt susande sko-

garna, gröna lövängar, odlade fält och rinnande vatten. Byn är ganska välbyggd. På senare tid har de flesta bönderna reparerat sina gårdar och en och annan har byggt nytt, sedan de kunnat få köpa sina faders jord ur bolagets välde. Där jämte har flera s.k. småbruk tillkommit.

Frans Nylund

är en framåtsträvande bonde.

—Nog ger jordbruken rätt god avkastning här i byn, men det är arbetsamt för både dragare och brukare att bearbeta tegarna för den starka kupeeringen, som gör att många av åkrarna stupar brant ned mot Mjällån.

Byns ungdom är hårdig och arbetsam. De flesta söker sig utkomster utanför både byn och kommunen, men de brukar i regel klara sig bra.

Frida Larsson

—Jag har alltid funnit mig utmärkt i Nordanå! Byn har vackert läge och gott grannskap.

Smög in i stall på Geresta och skar av hästsvans

Hos arrendatorfamiljen på Geresta gård utanför Härnösand befanns härom dagen deras unghäst stå i stallet utan svans. Frun i huset hade haft besök av en tageluppköpare och beslutat sälja ett mindre parti tagel till uppköparen, som betalade och försvann.

När mannen i huset kom hem, gick han ut i stallet och fick se att hans unghäst stod utan svans. Misstankarna föll på tageluppköparen och saken

anmälades för polisen.

På fredagen fick polisen tag på denne, som erkände att han smugit sig ut i stallet och skurit av svansen på hästen. Mannen som är född 1909 och bosatt i Härnösand kallar sig för köpman, har givetvis åtal att vänta.

Västernorrlands Allehanda 9/11 1946

Föreningen på Facebook

Den 11 september 2014 startade föreningen en sida på Facebook. För er som inte vet vad det är, så kan man säga kortfattat, att det är ett socialt nätverk på Internet där man kan bl.a. kan dela information och bilder världen över.

Sidan har nu fått ett uppsving av besökare och *Gilla* som det heter om, någon som gillar sidans innehåll och vill följa alla inlägg som vi lägger upp för att kunna läsa. Det är bara för dem som har klickat just på den *Gilla-knapp* som kan se alla inläggen.

Denna sida har nu blivit väldigt flitigt besökt och redaktören tillsammans med ordföranden Peter Sjölund, ansvarar för inläggen men andra kan också givetvis skriva och lägga in foton.

En målsättning med denna sida är att knyta an flera och nya medlemmar som får kännedom om släktforskarföreningen och det är poängterat, att det inte enbart är släktforskning som bedrivs utan också hembygdsforskning.

På så sätt tror vi att det kommer att bli ett stort intresse för föreningens framtid och förhoppningsvis mer bidrag till tidningen!

Ni hittar oss på <https://www.facebook.com/harnoforskare>

Redaktören.

Du glömmet väl inte bort medlemsavgiften?

Nu är det dags att betala in medlemsavgiften så slipper du få avbrott av tidningen hem i brevlådan! Mer information sidan 2.

En gammal Bibel

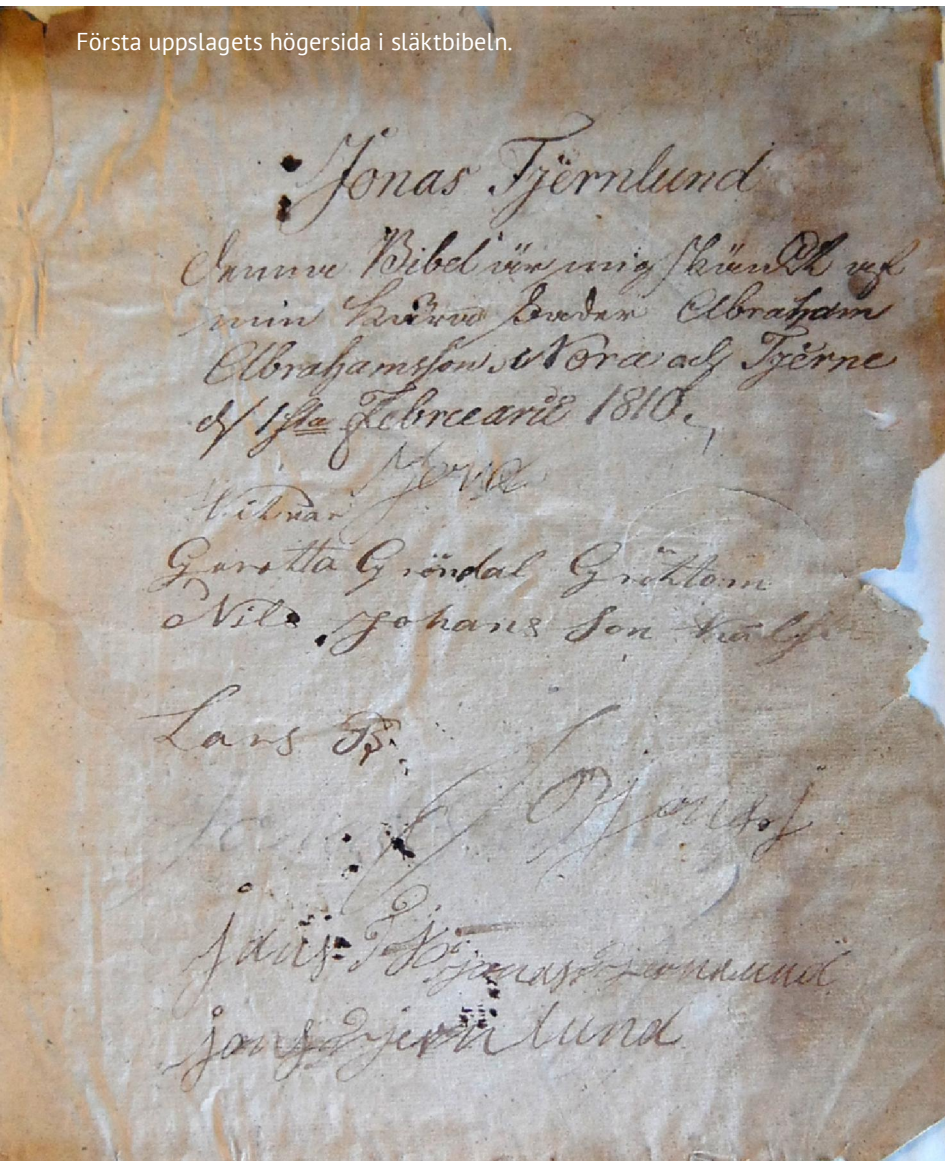
Vem var ägaren till den gamla släktbibeln?

- Av Örjan Öberg, Härnösand -

För en tid sedan höll min bror på att, inför en försäljning, tömma sitt hus. Huset hade då varit i samma familjs ägo i 68 år (vår far köpte huset 1946). För drygt 25 år sedan tömde han ett annat hus. Det huset hade varit i släktens ägo i närmare 125 år.

Vår farmors far, målaren Magnus Dahlén, lät bygga det huset någon gång i början på 1860-talet. Som alla förstår, samlas

Första uppslagets högersida i släktbibeln.

under så lång tid en hel del släktdokument och diverse andra saker som hört släkten till. Eftersom min bror nu skulle flytta till en lägenhet blev hans möjligheter att förvara allt detta begränsade.

En hel del rensades bort. Gamla brev, köpekontrakt, dagböcker osv. sparades och finns nu i mitt förvar.

Bland alla dessa saker är kanske denna Bibel det mest iögonfallande.

Men, varifrån kommer den och hur gammal är den? Det är bara några av de frågor som kommer upp i sådan här situation.

När man slår upp Bibeln sen man genast, att det på första uppslagets högersida finns några anteckningar. Jag tolkar texten så här:

Jonas Tjernlund Denna Bibel är mig skänkt av min käre fader Abraham Abrahamsson, Nora och Tjernerne 1:sta Februari 1810.

Dessa rader, som verkar vara skrivna av en van skrivare, är undertecknade med Jonas skrivet med en "spretig" handstil och en helt annan penna.

Sedan följer, "spretigt" *Wittnar Greta Gröndal Gröthom* (förnamnet är lite svårtolkat men jag har hittat henne i hfl.). Ett andra vittne är Nils Johansson samt ett bynamn som jag tolkar som Kallsta. När jag kontrollerar i hfl hittar jag tyvärr ingen Nils Johansson i Kallsta.

Forts. nästa sida.

Därefter ytterligare några ”spretiga” anteckningar som verkar vara lite lösryckta. Trots detta har även de säkert någon gång haft en innebörd. När jag sedan bläddrar vidare kan jag tyvärr konstatera att försättsbladet är skadat och delar av det är borta så att det inte går att se vilket år Bibelns trycktes. Även här finns en del anteckningar.

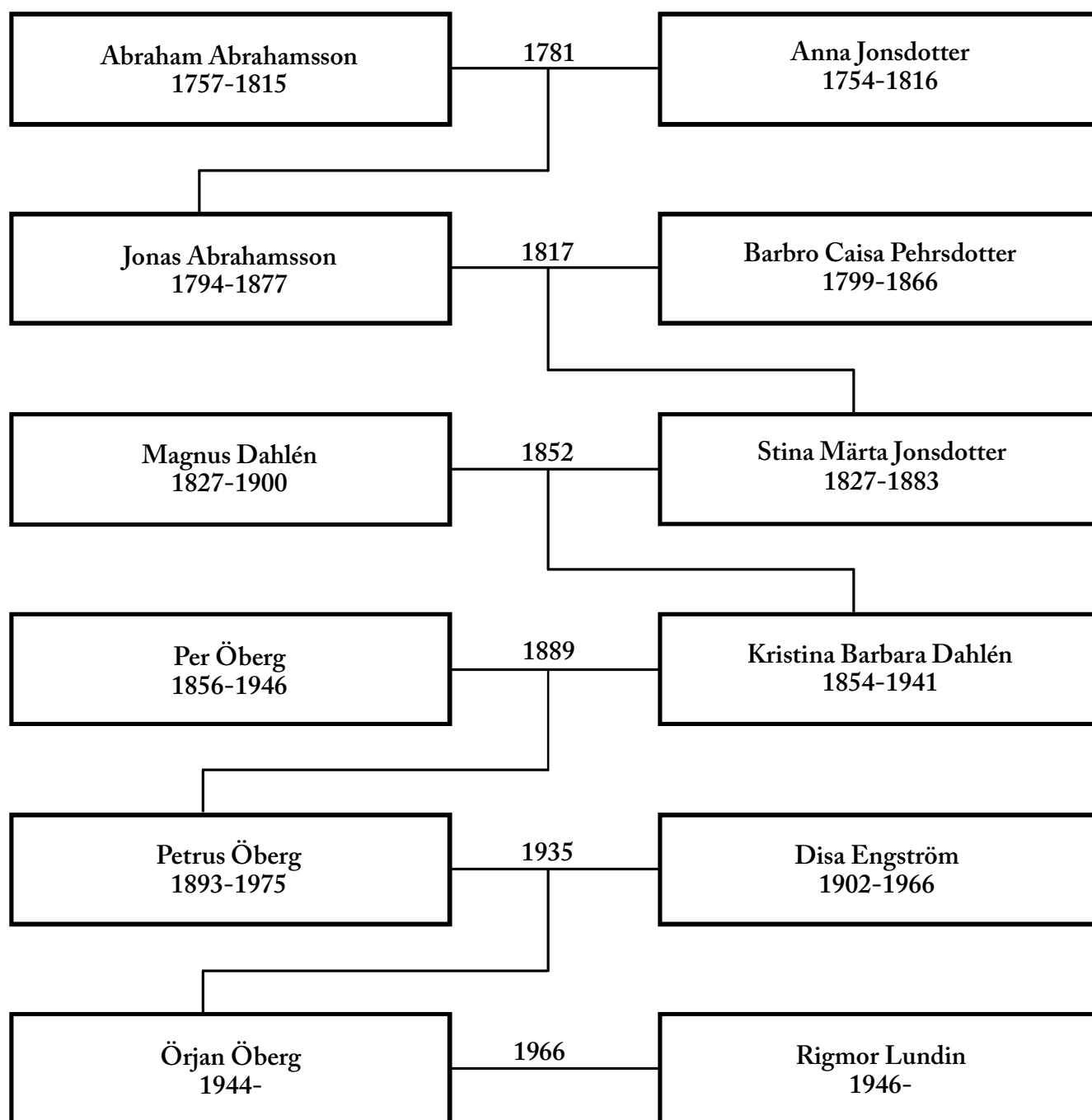
Men vilka var då Jonas Tjernlund och Abraham Abrahamsson? Namnen känner jag igen. Men det var ett antal år sedan jag var inne och forskade i denna gren av släkten så det får bli en rekapitulation.

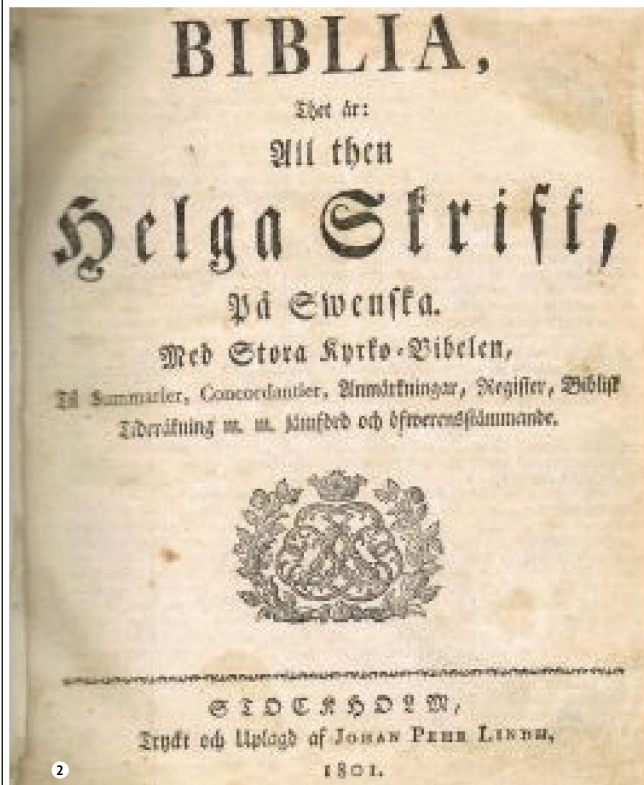
Det första jag kan konstatera att Jonas Tjernlund, som var son till Abraham Abrahamsson, nog egentligen hette Jonas Abrahamsson. Och vi måste väl anse att kyrkböckerna har rätt! Han var min farmors morfar.

För att åskådliggöra släktförhållandena har jag gjort en grafisk sammanställning. Jag är alltså sjätte (minst) generationen som äger denna Bibel som förmodligen är tryckt någon gång under 1700-talets senare halva.

Örjan Öberg

Grafisk översikt

3

❶ Örjan Öbergs släktbibel som dels är svår att avgöra vem som var tryckare och årtal men det är inte mycket av den tryckta texten som saknas.

❷ Efter en viss sökning på Internet, så hittades denna identiska sida som visar att den är "Tryckt och Uplagd af Johan Pehr Lindh, 1801." Det verkar inte vara en allt för vanlig Bibel eller åtminstone inte så många exemplar man hittar på Nätet. Det här exemplaret finns på Bokbörser (www.bokborsen.se) för ett pris av 1200 kronor.

❸ Storleken på Öbergs släktbibel mäter 20x25x12 cm.

Bevara era släktbiblar!

«Även kusiner till Julia Roberts morfar Wendel Bredemus hjälpte till. En gammal släktbibel fanns bevarad. Där fanns uppgifter om Julia Roberts morfars morföräldrar i Värmland.»

http://bd.se/family/slaktforskning/2001/01/11/baer_aer_julia_roberts_svenska/

Första numret av *Bäfvernytt*

- Av Tony Jonsson, Örnsköldsvik -

Så här såg den alltså ut, det allra första numret av föreningens medlemstidning *Bäfvernytt* som gavs ut i januari 1991.

Tyvärr är kvalitén inte den bästa av förklarliga skäl, vilket förklaras längre ned i texten.

Så här började t.f. redaktören:

Äntligen! Redan när interimsstyrelsen bildades i januari i fjol fördes ett medlemsblad på tal. På det konstituerande mötet i april beslöts att ett «Medlemsblad med namnet *Bäfvernytt* skall utsländas cirka 4 gånger per år.»

Styrelsen hade inte inom sig någon med erfarenhet av utgivning av medlemsblad och vädjanden på medlemsmöten om redaktör gav inte något resultat. En löst hopfogad samling duplicerade bidrag såg ut att bli den enda möjliga lösningen.

Då kom den dataredigerade Ådalingen. Det kom kassören att efter stor tvekan våga göra ett försök på sin dator.

Men bl.a. försenad leverans av dataprogram och krävande programinlärning gjorde att den första sidan kunde skrivas ut först i slutet av december.

Vid styrelsemöte 1991-01-08 gavs klartecken för utgivningen av detta första nummer, som i en utformning naturligtvis har sina brister.

Fortsättningen? Rimligt vore 2 nummer under vårterminen och 1 under höstterminen. En redaktionskom-

Äntligen!

Redan när interimsstyrelsen bildades i januari i fjol fördes ett medlemsblad på tal. På det konstituerande mötet i april beslöts att ett "Medlemsblad med namnet *Bäfvernytt* skall utsländas cirka 4 gånger per år".

Styrelsen hade inte inom sig någon med erfarenhet av utgivning av medlemsblad och vädjanden på medlemsmöten om redaktör gav inte något resultat. En löst hopfogad samling duplicerade

bidrag såg ut att bli den enda möjliga lösningen.

Då kom den dataredigerade Ådalingen. Det kom kassören att efter stor tvekan våga göra ett försök på sin dator.

Men bl.a. försenad leverans av dataprogram och krävande programinlärning gjorde att den första sidan kunde skrivas ut först i slutet av december.

Vid styrelsemöte 1991-01-08 gavs klartecken för utgivningen av detta första nummer, som i en utformning naturligtvis har sina brister.

Fortsättningen?

Rimligt vore 2 nummer under vårterminen och 1 nummer under höstterminen. En redaktionskommitté borde evnas för insamling och prioritering av bidrag. En kunnigare dataredigering med bättre skrivare borde anlitas.

GOTT NYTT ÅRI!

önskar

T.f. redaktören

Vad har hänt under 1990, vårt första år?

- 01-29 Valdes en Interimsstyrelse (som den 24/3 blev ordinarie).
- 03-12 Åge Elieberg informerade interimsstyrelsen om hur man lämpligen söker kontakterna med massmedia.
- 03-20 Utvärdering på biblioteket om släktforskning. Många.
- 04-08 besökare. Ett stort intresse väcktes.
- 04-26 Konstituerande möte. - Då berättade också Margareta Graeström om släkten Burs.
- 05-15 Erik Wikén föreläste om sina 20 år som släktforskare och då speciellt om sin emigrantforskning.
- 06-05 Tittade vi på Midålvass GF:s videofilm om släktforskning.
- 10-03 Bo Lindvall berättade om resande folk (fattare och ägare).
- 12-05 Margareta Graeström underhöll oss om gamla julleder.

Under vår och höst har styrelsen hållit igång två studiecirklar med de flesta sammankommeterna på Länslärovet.

Ur innehållet

- * Läsvärd av Åke Lundgren
- * Släkten Demin (Demming)
- * Vad profeten Agneta syster med
- * Fråga om försvunna skrivare i Härnösand
- * Vad Härnösands Bibliotek erbjuder släktforskare
- * Ett märkligt bröllop i Säbrå
- * Vårterminens program

mitté borde svara för insamling och prioritering av bidrag. En kunnigare dataredigerare med bättre skrivare borde anlitas.

GOTT NYTT ÅR önskar T.f. redaktören.

Innehållet var detta:

- Läsvärt av Åke Lundgren.
- Slakten Damin (Damming).
- Vad proffset Agneta sysslar med.
- Fråga om försvunna akvareller i Härnösand.
- Vad Härnösands Bibliotek erbjuder släktforskare.
- Ett märkligt bröllop i Säbrå.
- Vårterminens program.

De första styrelsen bestod av ordföranden Roland Ek, sekreterare Ulla Frykestig, kassör Sten Hörnfeldt, ledamöter Margareta Grafström och Agneta Olofsson, suppleanter Thord Bylund och Folke Åsén. Tyvärr finns inte Hörnfeldt och de två sistnämnda kvar i livet längre.

Den 29/1 valdes alltså en interimsstyrelse som den 24/5 blev ordinarie. Under första året informerade bl.a. Age Elberg den 12/3 om hur man lämpligen sköter kontakterna med massmedia.

Den 20/3-8/4 hade man en utställning på biblioteket om släktforskning vilket visade ett stort intresse med många besökare. Den 25/4 på konstituerande mötet berättade Margareta Grafström om slakten Bure.

Erik Wikén föreläste den 16/6 om sina 20 år som släktforskare och då speciellt om emigrantforskning. När höstterminen startade upp den 5/9 tittade man på Midälvas GF:s video-film om släktforskning.

Bo Lindwall stod som föreläsare den 3/10 som berättade om resande folk (tattare och zigenare) och avslutningsvis var det dags för Margareta Grafström igen som denna gång underhöll med gamla julseder den 5/12.

De flesta sammankomsterna hölls på landsarkivet. Tidningen bestod då av åtta sidor och

HÄRNÖSANDS SLÄKTFORSKARE

BÄFVERNYTT

2010 JUNI NUMMER 44

20-årsjubileet Se sid. 7 - 21

Foto Olav Berlin

Pris till nya släktforskare Linna Hamberg och Elin Pettersson klass SCD Solenskolan med läraren Anita Aronsson fick ta emot Härnösands släktforskares pris av Peter Sjölund. Se sidan 7

Öppningen av jubileet. Riksarkivets chef i Härnösand Kennet Hånström öppnade jubileet. I sitt tal framhöll han bland annat det mervärde som man får genom att få direkt kontakt med källorna som man får genom Landsarkivet. Se vidare sidan 7

Jubileets vetenskapliga del. Jubileet innehöll en rik vetenskaplig del med Hervor Sjödin, Lars-Erik Edlund, Peter Sjölund, Göran Stenmark och Jan Samuelsson som föreläsare. Se sidorna 8 till 13

Utställningen. Fleras utställare på plats. Sidan 16

Dag två. Styrelsemöte och föredrag av Thord Bylund. Sidan 15

Festen. Både lunch och middag serverades i teaterfoajen. Flera tal och presenter framfördes vid middagen. Sidorna 11 och 14

fram till dags dato med detta nummer inräknat, så har föreningen publicerat 61 tidningar på 25 år.

Ovan: Bäfvernytt nr 44 vid föreningens 20-årsjubileum 2010.

Nedan: Nr 22 och 32 vid 10- resp. 15-årsjubileet 2000 och 2005.

Du börjar någonstans och därav beror ditt liv

- Av John Olofsson (1911-1989) genom Agneta Olofsson, Härnösand -

I byn som heter Djäkneboda, fanns bara ett 20-tal hus, men eftersom den omgavs av flera ännu mindre byar – Ratan, Ratu, Nyvik, Lillåbron, Kullholm – så blev den ändå något av centralort.

Där fanns skola, butik, kafé, post och dansbana. Kyrka och biograf fanns en mil norrut i Bygdeå. Till biografen for ungdomarna med spark eller cykel. Till kyrkan for man sällan, utom vid julotta då nästan varje gård slöt upp med häst och rissla och stortjuka. Den resan var barn- domens stora upplevelse, sådant man minns livet ut.

Det var jordbruket man levde av, men skogen gav biförtjänster, pengar till skatt och hypotekslån, något också till kläder, verktyg och annat. Ett magert överskott av smör, *insnålat smör*, byttes i butiken mot matvaror, salt, gryn, socker, kaffe, snus och vetemjöl. Så mycket mer tog man inte utifrån, man åt av hemmavarorna.

Gröt var huvudrätten: varm på kvällen, stekt på morgonen och kall som mellanmål. Likaså palt: kokt palt, stekt palt och kall palt. Dessutom blöta, bryta, klimpmjök och pannkaka, den sista av vetemjöl eller blandat korn och vete. Allt övrigt var gårdens tillverkning: skummjök, potatis och fläsk. Strömming köpte man från någon granne eller fiskare i grannbyn.

Några riktiga förmögna fanns inte i byn, men en viss klasskillnad visste man om. Trävaruhandlarn Hjalmar

Eriksson och Villhelm Lundkvist räknades till de rika, möjligen också Johan Lundberg på den vackra udden i sjön. Några andra bodde i stora gårdar – Danielsson i gästgivargården, Andersson i regementskrivargården, Nilsson i thurdinsgården och Otto Broberg i gamla brobergsgården – men de tillhörde numera ett medelskikt.

Flertalet var fattiga, småbrukare med tre till fem kor i ladugården och kanske dubbelt så många ungar i stugan. Till dem hörde vi, Johans Olsson väst i byn. Vi kallades alltid Olssons fast pappa enligt kyrkoboken hette Olofsson.

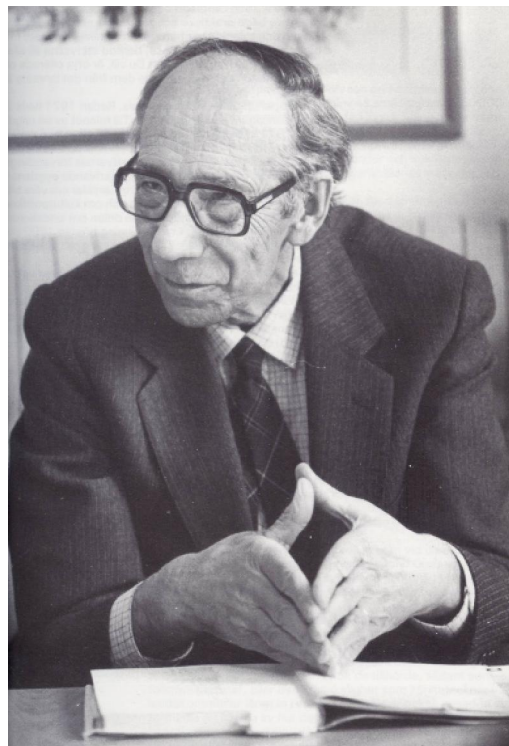
Vår gård var ett nybygge i byns utkant, ett kök med kammare, byggt 1912. Min far bröt varje år en ny åkerteg ur björkskogen och det behövdes sannerligen, för familjen ökade med en ny unge mer än vartannat år.

Sammanlagt blev det elva barn, fast riktigt så många levde aldrig samtidigt.

Några hade dött innan de sista föddes. Själv var jag den femte i ordningen. Alla bodde i köket som var 28 kvadratmeter. Med föräldrarna låg vi säkert tio personer i detta kök. I kammaren fanns bara en kamin som inte eldades i vanliga fall. Sängarna var utdragbara soffor och sängstolar plus en vagg, som ständigt var igång, samt en gustaviansk säng där far och

mor låg. Vi hade turordning med att göra upp eld i spisen på morgonen, så pass kallt var det på vintern.

Ingen hade egen säng utom den som för tillfället låg i vaggan. Annars låg det tre i sängstolarna upp till skolåldern

Många i Skellefteå och inom folkbildningen minns John Olofsson, Medlefors förste rektor under 30 år, 1946-1976, och hans förmåga att berätta. Han har bl a skrivit Skelleftebygdens historia.

ungefär, sedan två. Jag låg tillsammans med min äldre bror Axel i en av utdragssofforna. Egen säng blev det först när vi fick jobb utanför byn. Märkligt nog har jag aldrig läst någonstans att normen *en person en säng* har varit målsättning i bostadspolitiken. Det hade behövts, vår bostadsstandard var mycket vanlig i barnrika familjer ända in på 20-talet. Och det fanns sådana som hade det ännu sämre.

Min far Johan Olofsson var *en skrat-tande man* säkert en bra arbetare när han högg skog och bröt åkertegar. Han hade också *goda händer* gjorde det mesta själv: höskrindor, stöttningar, seldon och räfsor. Alla diken han grävde var spikraka, det var han stolt över. Han hade bra sångröst och sjöng för småbarnen när han hade dem runt golvet.

Några gånger om året, vid jul, påsk och midsommar blev han full då sjöng han också för andra i byn. *På låga ryttartorpet, I Gällivare trakter* och andra skillingtryck hörde till repertoaren, men också psalmer och sanger ur Sions toner:

*Här vid älvarna i Babel tystnar ofta
nog vår sång men vi väntar bättre dagar
i Jerusalem en gång.*

Den sången hörde vi många gånger och jag har undrat efteråt hur mycket av social dröm den egentligen uttryckte. Åtta ungar och fyra kor, det var alltid problem med maten.

Han var arg ibland och ganska sträng, far, men till mor sa han aldrig ett ont ord. Aldrig ett gott ord heller, höll jag nästan på att säga. Vi såg den t ex aldrig pussas eller krama varandra. Men han nöp henne i ändan då och då, när han gick förbi vid spisen. Det var vänskapligt förstår jag. Men tänk i alla fall, aldrig ett öppet gräl på de mer än 25 år jag bodde hemma.

Min mor Greta hörde till de glädlynta, men hon skrattade aldrig så det hördes. Elva barn på 20 år, hon var alltså ständigt havande eller diande. Hon sjöng småbarnen till söms i en långdragen och jämmerlig ton:

*Sov i ro mitt lilla barn, snart så får du
vaka. Den onda dag han kommer snart
och då skall du få smaka. Världen är en*

*sorgeö, bäst som man lever så måste man
dö, bli va jord tillbaka.*

Till den sången blev vi alla vaggade till söms, jag tror inte hon kunde någon annan. Senare lärde hon samma barn be sin aftonbön:

*Det går två änglar kring vårt hus,
de bära två förgyllda ljus, en bok uti sin
hand. Så somnar jag i Jesu namn.*

Det var en bra bön för dem som bodde i ett ensamt hus nära skogen. Att Gud varje natt satte ut änglar att vakta huset bör ha gett en viss trygghet. Det var vackert också att tänka på. Betydligt vackrare än vaggvisan.

Forts. i nästa nr.

Ville inte fiska i grumligt vatten

utan ha det djupare, var kanske orsaken till att en person från Fröland, Säbrå, hade byggt en barriär av stenar i Gådeån. Han erkände att han fogat nya stenar till den stenbarriär som redan fanns där för att förbättra denna.

Det hade, enligt vad han sade inför rätten, inte varit hans mening att dämna upp ån, och enligt hans eget förmenande kunde inte barriären hindra fiskens gång uppför ån.

Rätten kunde inte avgöra detta utan man beslöt höra två vittnen samt tillkalla en fiskeriuppsyningsman för yttrande i saken.

Åklagaren ansåg att det måste varit ett hinder för fisken att komma vidare uppför strömmen. När den mötte på barriären sökte den sig givetvis åt sidorna och han trodde att svaranden förbättrat och byggt på barriären för att lättare komma åt fisken.

Västernorrlands Allehanda 22/11

Höger: Gävleborgs läns landskansli
Skrivelser från Hovrätten, Dlla:8, s 322

Angående fångar och skarprättare

Egentligen borde väl en passande rubrik vara något med *Drick måttligt så du inte försover sig - innan avrättningen...*

I denna förordning som gavs av Kungl. Maj:ts den 12 november år 1690, har textens stavning och språk ändrats och kortats ned men innehållet är dock densamma.

När domarna skulle verkställas för dem som hade blivit dömda till döden, var det oftast *en stor oreda och förargelse* då fångarna hade fått alldeles för mycket vin eller andra starka drycker. detta föranledde till att fångarna försov sig, vilket gjorde att avrättningarna fick skjutas upp.

Även skarprättaren var så förfriskad av drycker, att han (dem) inte kunde utföra sitt ämbete vid *deras själars salighet vid dödstimmen*.

På grund av dessa händelser skrev vice landshövdingen, Carl Carlsson Hård af Segerstad, till Kungl. Maj:ts och begärde, att fångarna i fortsättningen inte skulle få allt för mycket vin och starka drycker. Det gällde naturligtvis även skarprättarna.

Detta för att *vid straff och näpst förtagas med överflödig dryck sig till deras vederbörliga ämbetesförrättande obekvämbhet och oskickliga göra.*

Sjömän från Högsjö i Kungliga flottan 1789

- Av Tony Jonsson, Örnsköldsvik -

Ibland träffar man ju på en del mycket intressanta - och kanske helt oväntat - handlingar bland alla källor som finns tillgängliga. Och särskilt spännande blir det när man hittar material från hembygden. Som den här förteckningen över förhyrda sjömän som hade tjänat på Kungliga Örlogsflottan 1789. Det är en lista över inestående hyror till de dödas arvingar.

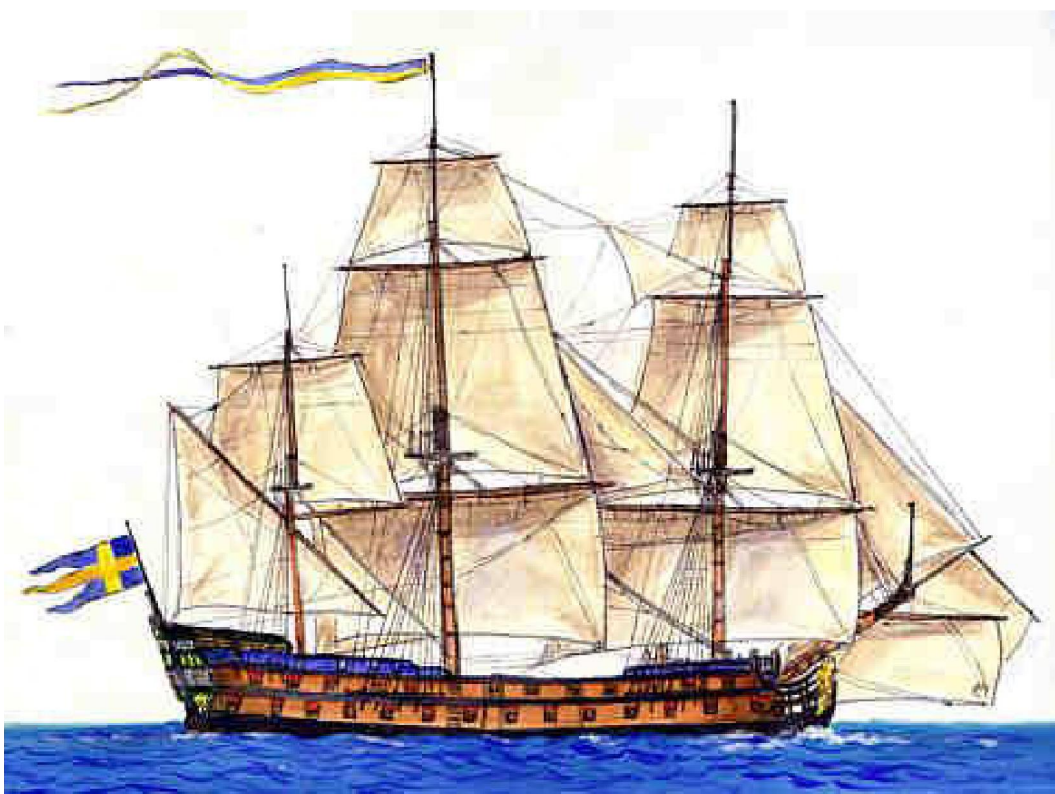
Till höger örlogsskeppet *Enigheten*, där skeppsgossen *Johan Wal-langer*, nr 286 i rullan, tjänade. Där var han från den 8 april till den 16 augusti 1789 då han avled på örlogsskeppet. Där hade han varit i tjänst i 4 månader och 11 dagar.

Hyran från och med den 8 april till och med dödsdagen, 11 dagar á 1 riksdaler utgjorde 4:17.7 rdr. Vid påmönstringen erhöll han 1 Riksdaler. På skeppet *Enigheten* 3:11.2, totalt 4:11.2 Rdr - behållning 6 skilling.

Hans fader var bonden Erik Israelsson i Vålånger, Högsjö socken.

Skeppsgossen *Lars Högvall*, nr 34, tog tjänst på fregatten *Galathea* den 15 april till och avled där den 26 juli 1789.

Hyran beräknas den 15 april till och med 26 juli, 3 13/30 månader á 2 Riksdaler - 6:41.7 Rdr. Erhöll vid antagningen 2 riksdaler och på fre-

gatten *Galathea* 2:15 utgjorde 4:15 Rdr - behållning blev 2:26.7 Riksdaler.

Fadern bonden Olof Israelsson i Skog i ovannämnda socken.

Dito *Jon Norberg*, nr 619 - bonden Erik Jonsson, Nordanö, Högsjö. Hyran räknas från och med den 15 april och med dödsdagen den 20 juni, vilken tid utgjorde en månad och 6 dagar, 2 Riksdaler och 24 skilling månatligen - 3 Riksdaler.

ÖRLOGSSKEPPET ENIGHETEN. Hon byggdes 1732 på Karlskrona varvet av Charles Sheldon. Längd 49,3. Br: 13 m. Bestyckning: 66 kanoner av olika kaliber. Hon flög i luften under det *Viborgska galloppet* 3 juli 1790 när den ryska flottan spärrade inne den svenska i Viborgska viken.

Hade erhållit 2:34 Rdr och resterande 24 skilling utbetalades.

Dito *Jon Norell*, nr 282 - änkan Märta Mårtensdotter, Nordanö. Hyran från och med den 8 april till och med den

20 juni som var 8 dagar efter avpolletteringen från örlogsskeppet *Enigbeten*, enligt krigskommissariatets resolution.

2 månader och 14 dagar á 1 Rdr utgjorde 2:22.5 rd. Avgick vid förhyrningen 1 Rdr. Behållning 1:22.5 Rdr.

Båtsman **Månsfalk**, nr 59, 2:a norrlands 1:a, död 15 mars 1789 under marschen från Karlskrona.

Nils Brandt från Högsjö socken, tjänstgjorde under vintern 1788-1789 vid Kronovarvet i Stockholm(?).

Ord. Bm. **Per Johansson Dahl**, nr 58, dog den 31 december 1789 i Tölö, Finland.

Enligt löjtnant Melanders rapport den 1 februari 1790 hade för Högsjö socken båtsmännen Skog (fdb), nr 57, och Dal, nr 58 (ord), sina persedlar kvar bestående av en skinnsäck, en matta, ett täcke och en "taii Räck".

Per Råberg, no 62, död den 11 mars på Sveaborg enligt löjtnant Melanders rapport. **Erik Rö**, nr 56, död i Helsingfors den 28 mars 1790 enligt

rapport den 1 april 1790.

Fördubblingsbåtsman, nr 58, **Pål Mårtensson Bäck**, erhöll under sommaren 1790 av roten i Högsjö,

mindre beklädning i form av en hatt, jacka, tröja, ett par byxor, två skjortor, två skor, två par strumpor samt en halsduk och ett par handskar och vantar.

Vissa båtsmän, även fördubblingsbåtsmän, erhöll så kallade 3-års persedlar som bestod av en "pajrock", ett täcke, en hängmatta samt en

skinnsäck men det kanske inte var så ofta det erhöles. De flesta fick nöja sig med den mindre beklädningen. (Stockholm 5 augusti 1790)

Anders Persson Skog, fdb, död i december 1789 på Sveaborg.

Dessvärre nämns inga från Härnösand eller dess närliggande socknar.

Västernorrlands läns landskontor,

Regements- och kompanichefers brev, DVga:3.

Skatten för Härnösands stad

Denna avskrift är från Ångermanlands landskapshandlingar 1616, där man kan läsa, att staden inte hade betalt tillräckligt i skatt och att skattefriheten hade upphört.

«Hernösandz stadh skall åhrligen utgiöra effter S. Konugh: Carols Bref för de 102 ¾ selandh iordh öiar och andra legenheet dem understeden wardt och prewelegierat åhr.

Strömingsh 7 lester der oppå hafue de alenest ifrån åhr 1602 åhrligen utgiort – 54 ¾ T:r huilket intet bleffwer dem beståt utan de skolle giorande 7 lester till fylest åhrligen ifrå 1602 som medh dem skall bliffwa afräknat utij den Summa de effter H. K. Maijt:z bref haffua at fordra.

Och vidare skal dem ingen frijhett bestådz förr som de haffua inlagt.

En wiss och klar Räkningh hundh som de till H. K. Maijtz och Cronones behoff haffuer utlagt.»

Landskapshandlingar, Ångermanlands handlingar, RA 1616:7 s 231.

Efterlysning

Är släktforskare sen många år och är med i styrelsen i Nordantigs Bygd Och Släktband. Saken är den, att jag undrar om någon i eran förening i sin forskning har stött på bröderna **Johan Fredrik Holmberg** (1795-1834?) eller brodern **Alexander Holmberg** (f 1800) även kallad Alex.

Bröderna har jobbat med repslageri och härstammar från Hudiksvall/Njutånger. Jag är intresserad om det finns någon som forskar i samma släkt eller om det finns ättlingar efter bröderna i Härnösand.

Med vänliga hälsningar,
Jan Wallin
0730424546
stocka.janne@telia.com

Härnösandspråket

Det var en synnerligen intressant och rolig föreläsning som lektor T. Bucht höll inför fullsatt salong i går på rådhuset i Härnösand, när han talade över ämnet *Härnösandspråket – några karakteristiska drag*. Efter att inledningsvis ha framhållit att härnösandspråket närmast är ett mellanting mellan dialekt och riksspråk och förekommer inte blott i Härnösand och övriga ångermanländska städer utan även i kuststäderna ned till Gävle, gav lektor Bucht prov på ord som i olika hänseenden är utmärkande för härnösandspråket i såväl uttal som tonvikt och böjningar. Hit hör också en hel del ord som för en sörlänning är *utrikiska* och tarvar översättning för att förstås men som av gamla Härnösandsbor mötes av ett glatt igenkännande. Publikens var både hör- och synbarligen road och uttryckte sin tacksamhet med en kraftig applåd.

Västernorrlands Allebanda 1/11 1946

En födelsedagsnotis från Viksjö

Herr Redaktör!

För någon dag sedan sågs i våra tidningar en notis, omtalande uppvaktning m.m. på en 80-års födelsedag i Viksjö. Om denna notis är intet annat att säga än att den är lögnaktig från början till slut.

Den namngivne mannen är ännu icke 70 år och har dessutom icke födelsedag vid denna tid, varför här föreligger ett grovt, ohöviskt skämt med en person som icke kan försvara sig.

Till den eller de för mig okända personer som stå bakom ifrågavarande notiser skulle jag vilja rikta några erinringar:

1. Även om den person, som nu blivit föremål för er skrivklåda, är sådan att han kan anses vara ett tacksammt objekt för eder lust att vara förarglig, är dock edert tilltag synnerligen tarvligt, särskilt när man vet att mannen icke kan försvara sig ej heller behandla er *efter förtjänst*.

2. Utom detta skulle jag till den anonyme meddelaren vilja rikta en fråga. Vad väntar ni av den tidning ni dagligen slår upp och ögnar igenom? Jo, att den skall bringa er senaste nyheter snabbt och korrekt. Skulle tidningen börja bringa er underrättelser, som senare visa sig vara falska, blir ni säkerligen mycket missnöjd och brister ut i klagomål mot tidningen *som är så lögnaktig och opålitlig?*

Därför är varje ordentlig och ansvarsmedveten tidning mån om att tillföra sina läsare fullt sanningsenliga notiser och meddelanden. Då tidningens redaktion erhöi edra notiser från Viksjö, tog den naturligtvis för givet, att det «var sanning och icke en klumpig lögn, hopkokad i avsikt att sära en medmänniska.

3. Genom det illdåd, vartill ni här gjort er skyldig, har ni dragit skam och löje över er egen hembygd samt skam och nesa över er själv. Viksjö den 18 januari 1945.
C. A. Larson, komminister.

Vi har tidigare från andra håll uppmärksamgjorts på den oriktiga notisen, som måste ha tillkommit i syfte att sära den person som nämnts i den. Till denne vill vi framföra en oförbehållsam ursäkt.

Undersökningar har satts i gång för att avslöja den lögnaktige notisförfattarens identitet. Därest dessa undersökningar ger resultat kan rättsligt efterspel väntas.
Red. av VA.

Västernorrlands Allebanda 20/1 1945.

Ivar Edin ”Oraklet i Häggdånger”

- Av Birgitta Bylund och Leif Thörnlund, Häggdånger -

Ivar Edin föddes den 1 september 1896 i Nora socken. Han var en av 8 syskon och döptes till Ivar efter barnmorskan som hette fröken Ivarsson. Släkten Edin förvärvade hemmanet Dalund och flyttade år 1898 till Häggdånger.

Ivar blev så småningom en duktig hemmansägare, passionerad skogsodlare, viljestark kommunalman, historieintresserad bygdeforskare, ivrig samlare av prylar, traditioner och en berättare av *Guds nåde*.

Ivar hade förmånen att få studera vid Hola folkhögskola. Han fick där möjlighet att utveckla sina intressen för bl a språk, kultur, skogs- och jordbruk samt hantverk inom snickeri- och byggnadskonsten. Ivar Edin övertog sedermera hemmanet och levde tillsammans med några av sina syskon ett enkelt och anspråkslöst liv. De bar sina hemsydda kläder som ofta var av vadmal.

De, liksom andra hushåll i socknen saknade tillgång till el, vatten och andra hjälpmedel. Ivar skaffade sig dock en egen traktor och lät även uppföra ett eget sågverk på hemmanet. Eftersom han alltid hade ett stort intresse för det som hände runt om i världen, införskaffade hani början av 1930-talet dåtidens radio, s.k. *kristallmottagare*.

Ivar Edin var i många stycken en föregångsman och en av Häggdångers omtalade kulturpersonligheter. Hela sitt vuxna liv ägnade han åt forskning av Häggdångers historia med tonvikt på bygdens traditioner. Den karta med namn på ångar, stenhällar och fiskelägen etc, som hänger på väggarna i många sommarhus i Häggdånger är bara ett av Ivars historiska dokument.

Ivar Edin var känd som *exaktbetens man*. När han fick frågan var i Häggdånger han bodde, svarade han med klar stämma:

—1 383 m från avtagsvägen till Dalund.

För de som inte minns eller vet vem Ivar Edin var kan dock fortfarande se huset där han bodde. Det är det där gråpinade tvåvåningshuset, som ligger i Dalund efter vägen mot Svenskär, vid det lilla grå häbret intill bagarstugan där Birgitta Bylund numera driver sitt *tunnbrödskafe* på somrarna. Huset ser anspråkslöst ut. Även på den tiden här Ivar bodde där såg det nästan obebott ut.

Innanför fanns dock två kök, tre stora rum i form av *skattkammare*. Ivars samlade klenoder var både stora och framför allt så många att även utrymmet i bryggstugan krävdes för att rymma dem alla. För de som fick förmånen att besöka och tillsammans med honom få vandra runt i

huset, var det en högtidsstund. Här förvarade Ivar bl a plattlockade och handmålade 1700-talskistor samt oförstörda Rörstrandstallrikar. Bland alla förekommande möbler fanns en spinrock från 1794 som hade tillhört änkan Märta Wikström i By, Häggdånger.

En stor kösklocka från 1830-talet som hade tillverkats av urmakaren Per Persson i Lindombsböle. Redskap, som t ex en *gelpall* från början av 1880 som användes vid arbetet att *gela* (rensa) strömmingen samt övriga förekommande bruksföremål.

I hans förvar fanns bl a en sklikvidationsbok från indelningsverkets dagar. För 4:e båtsmansroten uti Häggdångers socken, Södra Ångermanland och Wester Norrlands höfdingedöme år 1793.

Bokens gamla gulnade sidor innehöll bl a korta noteringar om Häggdånger och båtsmännens naturaförmåner, tjänstgöringar mm. Varje föremål hade sin egen speciella historia. Det var också så de skulle värderas.

Ivar hade ett stort intresse för auktioner och hand ropade genom åren in många klenoder. Oavsett vem som

hade ägt eller tillverkat föremålen, skrev han på lämplig plats ner vad han kände till av dess bakgrund och historia samt lät signera dem med *Ivar Edin*.

Det var som en slags garantisedel för det kulturhistoriska värdet som Ivar gav föremålen genom dessa uttömmande berättelser. Det var inte bara föremålen i husen, utan det var som om hela naturen kring Dalund bar hans signum.

Hans stora intresse och många års arbete och odlarmöda av skogsbruk, belönades år 1965 med diplom och ett penningpris. Priset för sitt välvärdade och vetenskapligt odlade skogsbestånd fick han högtidligt mottaga ur Kung Gustav VI Adolfs hand i Stockholm.

Ivar Edin älskade sång och musik. Han spelade gärna fiol och var en duktig sångare. Han deltog under många år i kyrkokören.

Ivar Edin var även politiskt aktiv. Han var nämligen inte bara en övertygad och trofast socialdemokrat, han var Häggdångers och partiets medlem Nr: 1. Under sin sista sommar i Dalund 1965, ägnade han åt

att guida intresserade besökare, röjde och plockade ihop samt lät katalogisera sina klenoder. Denna sommar fylldes gästboken med extra många uppskattade tackord, för hans stor och grundliga historiekunskaper. Han erbjöd Härnösands kommun och museet Murberget sina klenoder till ett museum. Detta förverkligades aldrig. Innan han dog lät han därför auktionera ut delar av sina ägodelar.

Ivar Edin dog, nästan 80 år gammal, den 28 april 1976.

Ivar Edin uppfattades som mannen med den kala hjässan, det lilla leendet under den vita mustaschen, som levde ett förnöjsamt och harmoniskt liv i sin kära hembygd.

Ivar var en färgstark figur som det fortfarande går många historier om i Häggdånger. Idag bedriver inte Birgitta tunnbrödsbageriet i Ivars bryggstuga. Hon är numera 70+ och tycker att det blev för betungande.

Artikeln publicerad med tillstånd av Barbro Westerholm, Härnösand.

I nästa nummer

**Kommer
i juni!**

kan ni bl a läsa om:

- Älandsbroexpressen
- Marta Hägglund i Häggdånger
- Detektivarbete i kyrkböcker gav kontakt med *förlorad son*
- och mycket annat!

Det finns plats för manus
så tveka inte att
skicka in ditt bidrag!

Viksjo sockens framtid

Jag har befunnit mig i vår stora grannsocken Gudmundrå många gånger. Alltnog har jag inte kunnat undgå att komma till tala med en hel del personer där. Det har hänt att man frågat mig:

—Va ä han ifrån? — Viksjö — Var ligger dä? blir nästa fråga. Givetvis känner de flesta till oss, men långt ifrån alla. Men fråga vilken stockholmare ni vill var Kramfors ligger så får ni rätt svar.

Härmed har jag velat belysa, vilken ofantligt stor skillnad det är mellan två intill varandra gränsande kommuner. Hur skall man förklara detta? Läget kan vi inte förflytta, men att vi är utan vägar, verkstäder och industrier, rår vi själva för. Att vår kommun står andra långt efter i mångt och mycket är vi själva ansvariga för. Grundorsakerna därtill är till att börja med två.

För det första har vi haft en rad kommunalmän vilka varit pålitliga och vederhäftiga för all del, men mer än lovligt konservativa och okunniga för att kunna ta till vara och lösa sociala problem. Utvecklingen har gått dem oberörd förbi.

Och för det andra: en gång i tiden - inte alla för avlägsen förresten - ägde viksjöborna all jord och därtill hörande skogar, vilka var täta och milsvida. Så hände det sig, att de fick besök av någon eller några bolagsherrar. De ville komma åt *gruvorna* i Viksjö, som också skedde.

Härmed var det slut på tillgångarna och fattigdomen gjorde sitt intåg i Viksjö. Jorden arrenderades ut till dess förre ägare, vilka nu skulle leva på pengar. På skogskontoret lade man upp ett *konto* för de flesta inom socknen. Förutom kontanter fick man förmånen att *göra dagsverken* på bolagets jordbruk - betalningen kom aldrig i fråga, den satte man in på kontoret.

Det bör erinras om att det var just på den tiden jordbruket bar sig. Näja, det kom till nya möjligheter. Man kunde då liksom nu få köra sitt eget timmer åt bolaget och tjäna pengar. Det fanns även då framsynta män, som styrde och ställde till människornas välbehag.

Dessa två faktorer var tillräckligt starka för att hålla all möjlig utveckling nere. Främlingen, som kom till Viksjö, kunde enbart av arkitekturen konstatera att här förelåg något exceptionellt. Så sent som för blott 25 år

tillbaka kände inte bolagets folk till den självlysande handelsvaran Falu rödfärg, som ingen ekonomisk bonde kan avvara på sina hölador. Nog har jag färdats på vägar, både smala och breda, och kommit till knutpunkter med många vägshål och visare, men ytterst sällan har jag träffat på en större bilverkstad där.

Däremot har jag sett verkstäder i större samhällen, där många vägar sammanfalla. För min del tror jag, att i sådana fall har man satt upp verkstaden för samhällets behov och inte för de många vägarnas. Om man betraktar vägen Sundsvall-Sollefteå som huvudled, vad får då den smala avtagsvägen till Härnösand för betydelse?

Vi har flera hundra dylika vägshål inom vår provins och som inte är värda att ägna en tanke. Om någon spekulerar på en modern bilverkstad, tillåt mig då fråga hur mycket skulle den få kosta? Minst 30 000 kr. tror jag. Vem skall satsa pengarna? Hur som helst, en stor eller liten bilverkstad i storskogen blir en dålig affär. Vilken kundkrets kunde man i så fall räkna på?

I nödfall stannar en bilist på vägen för att reparera. Aldrig stannar han för att sota eller göra större reparationer. Allt det där låter han helst göra i rid sin ändstation, medan han vilar, äter eller sover. Skulle man kunna tänka sig att en droskägare i Sundsvall åker upp till Viksjö och väntar medan han får bilen reparerad? Bättre nöjen finns det.

En duktig smed har vi förut, så det fattas bara en bra smedja, på en lämplig plats, för all del i ett vägshål. *Liefabriken* är ett stort fantasikomplex. Kan man tänka sig något dylikt? Det vore något att hämma flykten från landsbygden med. Om det tar lika lång tid att bli en duktig liesmed som att studera till agronom, hur länge skulle det inte då dröja, innan man kunde hävda sig i konkurrensen på liemarknaden?

Det är sant att vi behöver många nya vägar, men vilka får arbete på dessa? Då måste man ha läkarintyg, på vad vet jag inte, men så är det. Hur man vänder på steken, så inte får de flyende ungdomarna någon garanti för arbete. Sakerna är för sent påtänkta, och flykten från landsbygden står inte att hejda.

Inte ens de framsynta kan stoppa den. Producera och sälja till städerna, där det finns köpare vore enda utvä-

gen. Ett Småland i miniatyr är som sagt vad Viksjö skulle behöva bli; men se noga till att ni får framsynta ledare till företagen. Res till Själevad och se *Småland*, då blir biljetten också billigare. Följ deras exempel så har ni full garanti för att Ni kommer att lyckas. Trots att alla viksjöbor äter bröd, är vi utan bageri.

Vissa år är bolagsskogarna fulla av bär. Ett bärtorkeri, som inte blir dyrt att anlägga, skulle få en idealisk plats här, och för den, som vill anlägga biodling vore vårt kuperade landskap något enastående. Bygdens söner, sätt i gång! Lycka till och se till att kursen på skattekronan står högt. Det lönar sig enbart för att få skatteutjämning.
John G.

Västernorrlands Allehanda 25/1 1945.

Långtrappan i Häggdånger

Det har funnits en samlingslokal i Häggdånger som man kallat för *Långtrappan* därför att en lång trappa utanför huset gått upp till andra våningen. Nu har huset byggts om och blivit en fin lokal och heter nu Häggdångers Bygdegård. Det är ju ett samlande namn och bör uttrycka tanken att samla allt vad gott av tradition och kultur finns samt vara av fostrande betydelse för bygden.

Detta är ju den verkliga och vackra tanken, fast den kommer att tjäna även andra mera profana ändamål. Man är nämligen tvungen att hyra ut lokalen eller i varje fall driva dans-tillställningar där för att ekonomiskt kunna klara företaget.

Och varför skulle inte ungdomen i Häggdånger få dansa och varför skulle inte ungdomen få ha en trevlig och snygg lokal? Det är ju så det ska vara och därom är endast gott att säga.

Tyvär har medaljen dock en avigsida och det är de styrande själva och de stadgar som antagits för denna Hembygds- eller Bygdegårdsförening som det rätteligen heter. Hör

och häpna, men det står så här:

§ 1 Firma och ändamål. Föreningen, vars firma är... ansluten till någon borgerligt politisk eller ideell förening inom Häggdånger. Dock må styrelsen efter prövning bevilja medlemskap även åt person, som utan att vara ansluten till någon av nämnda organisationerna, vill främja föreningens syftemål och verksamhet.

Uppriktigt sagt - det är som att läsa ett stycke ur Grönköpings Veckoblad. Jag skall också skapa en bild som bakgrund till det här, så framträder det grönköpingsmässiga ännu grellare.

Det är bondeförbundarna som ligger bakom företaget och den mest framträdande torde väl vara en bonde vid namn Tjernström. Om han nu har fått för sig, jämte några andra, att den här f d *Långtrappan* ska bli högborgerlighetens synnerliga hemvist så må det vara en sak, en annan sak är socialdemokraternas underliga beteende i saken.

De har ju t o m ett par representanter i styrelsen. Frånsett detta så har dessa socialdemokrater troget arbetat för bygdegården i full medvetenhet om vad stadgarna bestämmer.

Om stadgarna hade följts så skulle ju inte socialdemokraterna heller fått hålla till i lokalen. Pondera att de velat höra Per-Albin och inte fått lokalen för ett föredrag. Ja, så är det efter stadgarna. Nu har man äntligen löst frågan så, att vid årsmötet beslutade föreningen att även socialdemokraterna skulle få använda lokalen.

Detta är dock bara en protokollsanteckning och står icke i stadgarna. Därför kan, om bondeförbundarna blir förargade någon gång, sossarna bli utan lokal ty en protokollsanteckning har ej samma värde som en stadgeparagraf. Samtidigt så underströks att kommunister, nazister etc., icke skulle få använda lokalen! Nazisterna är ju snart ett obehagligt minne blott, men kommunisterna i år ett parti som kommer att låta tala om sig och som kommer att betyda mycket i politiken. T o m i Häggdånger kommer de att bli representerade vid fullmäktigevalen nästa år. Skulle nu kommunist-

terna vilja ordna med ett föredrag, visa en film etc. så skulle detta icke gå för sig.

Nu skulle det väl icke vara så mycket att säga om Bondeförbundarnas och bygdegårdsföreningens tilltag ifall de vill ha en egen lokal för sig själv, men nu är saken den att denna bygdegård är den enda lokalen i Häggdånger.

Dessutom kommer bygdegårdsföreningen säkert att ingå till kommunalfullmäktige med begäran om anslag eller ekonomiskt stöd. Att under sådana förhållanden försöka monopolisera lokaler för en viss riktning kan givetvis icke godkännas.

Vidare har ju föreningen i dels både sökt sälja och sålt aktier till såväl socialdemokrater som kommunister och deras sympatisörer. Att sedan komma och förvägra aktieägare att använda lokalen är minst sagt fräckt.

Filip E. Pettersson.

Västernorrlands Allehanda 3/4 1945.

Skeppen *Inger* och *Norik* från Härnösand lossar ved från Finland i Utansjö.

Foto från Charlie Björkman, Smålandstenar.

Lärarinnan från Lungön hela socknens fröken

Sjuttiofem år fyller i dag torsdag pensionerade lärarinnan fröken Selma Lovisa Viklund. Hon är född på Lungön. Ön är ovanligt naturskön, men givetvis kan livet te sig ganska strävsamt för öbon. Livet blir icke så bekvämt. De vill nog en god skolning att få sin barndom på en sådan ö. Är detta hemligheten med den särprägling och gedigenhet, som fröken Viklund har?

Hennes håg stod till lärargärningen. 1888 inskrevs hon i det av Lars Landgren skapade seminariet i Säbrå prästgård. Hon är en av de många lärarinnor, som gått ut från detta seminarium. 1890 tog hon sin lärarinneexamen. Först var hon anställd vid den flyttande mindre folkskolan Berge-Krok. 1894-97 anställdes hon vid den flyttande mindre folkskolan Ulvvik-Lungön. Ett läsår tjänstgjorde hon i Viksjö församling. 1898 återvände hon till Säbrå och hade tjänst vid flyttande de mindre folkskolan Själand-Ulvvik.

Den 1 januari 1903 blev hon ordinarie småskollärarinna vid Ulvviks fasta småskola. Denna tjänst innehade hon till pensionsåldern 1931. Sedan bosatte hon sig på Lungön, denna barndomens ö, som hon är mycket fästad vid och även lärt andra att älska. Fröken Viklund har berättat om hur en lärarinna hade det förr. Det var inte nutida villkor. Löneförhållandena var andra då än nu. Men det gick även då. Fröken Viklund tappade inte modet.

Hon brann av intresse för gärningen. Hon var ihärdig, trogen och arbetssam. Mest tänker hon på, hur Gud lett henne genom alltsammans. Då man hör fröken Viklund tala om skollivet, förstår man hur hon intresserade sig för undervisningen, och kom nära barnen. Man kan sköta undervisningen mekaniskt och tänka på annat. Sådant var inte jubilarens sinne. Hjärtat var med i undervisningen.

Det torde vara många, som med tacksamhet minnas hennes lärdomar. Som ett mönster för en lärarinna framstår hon för oss. Själv torde hon med saknad tänka på år som gått, då hon stod mitt i gärningen. Minnena kommer och går, då man är pensionerad.

Kvar står den goda viljan att ha velat göra sin plikt. Jämte sitt arbete i skolan deltog hon flitigt i kyrkligt arbete och som jag vet, med rätt syn på saken. Hon gjorde Ulvvik till en härd för kyrkligt arbete. Om något särskilt skall

nämnas, torde det väl vara hednamissionen. Hon skydde inga uppoffringar då det gällde allt sådant arbete, Man kan med skäl säga, att hon hade villighetens ande.

Trots att kyrkan dominerat för henne, ville hon inte veta av konkurrens om själarna. Alla samfund som kommer med Guds ord har hennes förståelse. Men det centrala för henne är gudstjänsten, predikan och uppbyggelsen. Rörande är hennes kärlek till Lungö kapell. Varje predikodag färdades hon från Ulvvik för att spela i kapellet utan kostnad - en frivillig organist.

Först i föl överlät hon tjänsten på en annan, en uthållighet som i sanning är berömvärd. Detta har sin grund allenast i hennes personliga fromhet, som är föredömlig. Vi behövde många av dessa kärnkristna med jubilarens sinne.

Hon har präglats dels av en innerlighetens sida och dels av en obetvingslig lust att verka. Sådana människor blir prästen till ovärderlig hjälp. Var och en iför sin insats här i världen.

Fröken Viklund har följt den väg, som hjärtat har manat henne att gå. Hon har betytt mycket för sin omgivning. Fröken Viklunds goda hjärta tar vi inte miste på. Åtskilliga års samvaro och sam arbete må i dag gärna föra sin talan. men den som skriver är inte ensam i sitt omdöme. Jag vet, att jubilaren är blygsam, men sanningen måste fram.

Blid, stilla och försynt är hon. Varmhjärtad och god så ter hon sig för oss - det kan ingen taga miste på. Genom att vara sig själv, gör man så en insats i världen utan choser och stora ord. Vi tackar varmt för jubilarens insats i Säbrå församling. Vi önskar ljus och frid över år som kommer. Till vännen Selma bringar författaren ett personligt tack för gott samarbete. **Edvard Boij.**

Västernorrlands Allebanda 14/3 1946.

Selma Viklund var född den 14 mars 1871 i Säbrå och var bosatt i Älandsbro vid sin död den 25 januari 1965.

Hennes föräldrar var fiskaren på Lungön, Johan Viklund (f. 1828) och Brita Kajsa Norlund (f. 1827). Hon döptes på Hemsön den 19 i samma månad av kapellpredikanten Gustav Edvard Öhrstedt. Hennes syster, Anna Cajsja, född 1854, blev också småskollärarinna, troligen i Härnösand, dit hon flyttar den 28 oktober 1872.

85-åriga tvillingsystrar med anor från året 1278

VA har med anledning av den celebra dubbelfödelsedagen besökt de gamla damerna, som bor i Backgränden i ett gammalt härnösandshus som kanske snart skattar åt förgängelsen i den stora byggexpansionen. Där ibland fina möbler och minnen ur ett rikt förflutet liv har de sitt hem, Johanna Kornelia Asklöf, f. Tynelius, och Vendela Elisabeth Tynelius.

Det är en förnämlig gammal härnösandsläkt som de båda representerar med förfäder långt tillbaka i Härnösands historia. Där finns namn som superintendenten Petrus Steuckius från mitten av 1800-talet och många, många andra som betytt mycket för Härnösands utveckling genom århundraden.

Nu sitter de här i sitt hem med en air av det gamla lugna patriarkaliska livet i 1880-talets Härnösand och ser tillbaka på det liv som runnit förbi i månader och år.

—Ja, nog är vi rätt pigga, säger Johanna Kornelia, men min syster Vendela har det litet besvärligt för hon har fått så dålig syn på sista tiden, och det

vilar vemod i Vendelas ansikte. Annat var det på den tiden vi var unga och bodde därborta på Mellanholmen. Där mitt emot Bäckmans hade pappa ett stort hus som var rymligt och ljust.

Tänk vilka blommor som far hade planterat runt huset och där gick han på kvällarna och bara njöt av det vackra. Visst hade vi det underbart därnere vi fem barn med kanalernas glittrande vatten omkring huset efter farfar, berättar system Johanna och Vendela nickar tyst bifall.

Far, som var fabrikör, hade ett stort garveri intill huset och det blev ett stort hushåll när både personalen därifrån och familjen åt gemensamma måltider, sammanlagt 25 personer.

Där kom bönder från alla socknarna omkring stan och sålde hudar till garveriet för det gick åt mycket läder till skomakarna på den tiden när alla skor gjordes för hand.

—Ja, och gamla tegelbruket ute vid Solum ska jag inte glömma, det anlades utav far och det brändes mycket tegel därborta. Det fanns många verkligt fina människor i Härnösand

på den tiden och stan var ju inte så stor. Man kände varandra allesammans, nu tränger den nya tiden på från alla håll och man känner inte igen sig.

Vendela, hon har arbetat på länsstyrelsen i sina dar och varit ombud för Justitia med, men jag har alltid varit mera lagd åt skötseln av hemmet, inflikar Johanna.

—Jo, nog är släkten gammal alltid, fortsätter hon. Titta här vad vår bror postmästarn har gjort. - Och så tar hon fram en antavla som sträcker sig ända bort till det mörka 1200-talet. Nog är det mycket arbete bakom det, säger hon och viker ihop registret som omspanner en släkts 700-åriga historia.

—Men skriv nu inte för mycket om det här, säger slutligen de båda tvillingsystrarna och småler lite urskuldande, där de sitter i sina gamla, hemtrevliga stolar och mediterar om de 85 år som ligger bakom med sorger och glädje och mycket av livserfarenhet.

Västernorrlands Allebanda 11/2 1955.

Sugen på kurs??

Eventuell start av
NYBÖRJARKURS i febr/ mars.

Kontakta Agneta Olofsson
ao@genea.se eller
0611-22185

Hornö-Veda-färjan i mitten av 1950-talet. Den lilla gossen heter Jan-Ove Jonsson från Utansjö, från vilken fotot kommer.

~~B Föreningspost~~

~~Avs: Härnösands Släktforskare
c/o Agneta Olofsson
Kastellgatan 26
871 33 Härnösand~~

Medlemsmöten våren 2015

17 februari - ej fastställt

17 mars årsmöte - Lars Högberg

Berättelser om Agrellhuset

14 april - Tony Jonsson, Örnsköldsvik

Levnadsberättelser från Härnösandstrakten

Juni - årets bussresa

Tisdagar kl 18.00 i Mittnordensalen på Landsarkivet i Härnösand.

År 2015 firar föreningen 25 år och då kommer ett jubileumsarrangemang att hållas den 17-18 oktober. Detaljer kommer senare kring detta.

**Manus till numret i juni
vill redaktionen
ha senast den 15 maj**